

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku A.R.
z udziałem Z.B., B.M., K.R. i D.M.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 kwietnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania Z. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 6 listopada 2020 r., sygn. akt III Ca [...],

1. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Z.B. – uczestniczka postępowania w sprawie z wniosku A.R. o stwierdzenie nabycia spadku - wywiodła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 listopada 2020 r., którym oddalono apelację wnioskodawczyni, uczestnika postępowania K.R. oraz skarżącej uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 28 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy zważył:

W niniejszej skardze oparto się na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca podniosła, że oczywista zasadność skargi wynika z oczywistego naruszenia art. 945 § 1 pkt 2 k.c. polegającego na zaniechaniu analizy stanu faktycznego sprawy pod kątem sytuacji rodzinnej testatorki.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący powinien w wyodrębnionym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, a zatem oczywistego naruszenia prawa widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe, niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa. (zob. np. postanowienia z dnia 23 grudnia 2021, I CSK 142/21; z dnia 22 grudnia 2021, II CSK 390/21; z dnia 9 grudnia 2021, IV CSK 365/21 oraz z dnia 26 listopada 2021, III CSK 119/21 - niepubl.).

Przedstawienie tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie odpowiada powyższym wymaganiom. Skarżąca nie wskazała bowiem na oczywiste naruszenie art. 945 § 1 pkt. 2 k.c., wynikające z odstąpienia od jego jednoznacznej wykładni, lecz podjęła polemikę z oceną ustaleń faktycznych sprawy, które - w jej ocenie - powinny zostać odniesione do hipotezy tego przepisu. Kwestionowanie okoliczności faktycznych oraz oceny dowodów przyjętych przez sądy *meriti* jest zaś niedopuszczalne na etapie skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[as]

[ał]